

HUNDIMUUSIKA

Jade Lummo

Külmas öises kuusikus,
luurab mitu muusikut.
Üks neist veidi kesine,
sellist teist ei esine.

Ühel ööl ta nukralt lonkis,
koonuga veel maadki sonkis.
Mõtles, mida teha nüüd,
tundis endas väikest süüd.

Kari jahti oskab pidada,
aga tema ei saa liduda.
Juba kutsikast peale
keskenduti susi veale.

Asi seisnes lauluviisis -
sellest kõrvale ta hiilis.
Lahendust ta küsis Kuult,
suunas tema poole suu.

Taevakehalt küsib siis,
kus peidus on ta lauluviis.
Pilve tagant vastab Kuu:
„Viis ei ole nahk ja luu.

Silmades sul peitub viis,
särab tähistaevas siin.
Sa ainult välja lase ta,
Tema igatseb sind ka.“

Susi õpetusest aru sai,
saatis Kuule pika pai,
ruttas ulgu harjutama,
lauluviisi jorutama.

Igal täiskuuööl nüüd kuulda võib,
kuis tunda annab susi lauluvõim.
Siis kriimsilm koos karjaga,
metsas ulub sajaga.